

Sygn. akt VII K 802/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr.sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2017 roku,

sprawy **P. S.** s. T. i K. z domu B., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 22 czerwca 2016 roku o godzinie 23:20 w P. na ul. (...) / (...) woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym - samochód osobowy marki C. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 23:32- 0,48 mg/l, II badanie o godz. 23:46- 0,45 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu (...) w P. sygn. akt (...)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

1. oskarżonego **P. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego P. S. świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu;
5. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII K 802/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu(...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) P. S. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, popełniony w dniu 21.01.2009 roku, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, na zasadzie art. 71 § 1 kk karę grzywny w liczbie 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka, oraz opisane w

wyroku środki karne: zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na rzecz K. (...)w P..

Wyrok uprawomocnił się w dniu 05.05.2009r..

Środek karny - zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi został wykonany z dniem 05.05.2010r.. kara grzywny została wykonana w dniu 15.12.2011roku. P. S. nie wpłacił świadczenia pieniężnego orzeczonego opisanym wyżej wyrokiem.

/dowód: odpis wyroku– k. 9

karta karna – k. 14

pismo przedstawiciela K. (...) w P. – k. 62/

W dniu 22 czerwca 2016 roku około godziny 23.20 w P. na ul. (...)(...) kierujący pojazdem marki C. (...) o nr rej. (...) P. S. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli i poddany badaniom trzeźwości.

/dowód: notatka urzędowa- k. 1 /

Badania stanu trzeźwości P. S. przeprowadzone o godzinie 23:32 wykazały stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,48 mg/l, kolejne wykonane o godzinie 23:46 wykazały stężenie na poziomie 0,45 mg/l.

/dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości – k. 3/

Oskarżony P. S. ma 50 lat. Legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu technik administracji. Pobiera rentę w wysokości 420 zł.. Jest rozwiedziony, nie ma nikogo na utrzymaniu.

/dowód: dane z aktu oskarżenia/

Oskarżony P. S. był uprzednio karany, za czyn z art. 178 § 1 kk.

/dowód: karta karna- k. 13-15

odpis wyroku – k. 9/

P. S. nie jest upośledzony umysłowo, jest natomiast chory psychicznie, rozpoznano u niego zaburzenia afektywne dwubiegunowe – aktualnie stan eutymii (wyrównanie nastroju i napędu). Przejawia uzależnienie od alkoholu. W czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem, jedynie z powodu stanu upojenia alkoholowego prostego, którego skutki mógł przewidzieć. P. S. jest zdolny do udziału w toczącym się postępowaniu karnym, powinien jednak korzystać z pomocy obrońcy.

/dowód: opinia biegłych psychiatrów – k. 35-39/

Oskarżony P. S. przesłuchiwany w charakterze podejrzanego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

/wyjaśnienia oskarżonego- k. 23/

Oskarżony nie stawił się na rozprawę, zreferowane wyżej wyjaśnienia wprowadzono do postępowania poprzez ich odczytanie.

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonych dowodów i zważył, co następuje:

Oświadczenie oskarżonego, iż przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w kontekście zgromadzonych dowodów, nie budzi żadnych wątpliwości. Koresponduje bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem protokołu badania trzeźwości. Badania te przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 98, póź. 602 z późn. zm.). Dokument w postaci protokołu badania sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty. Stężenie alkoholu podano we właściwych jednostkach (mg/l). Oskarżony nie kwestionował wyników badań. Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk wynika z dokumentu o charakterze urzędowym – odpisu orzeczenia.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 22 czerwca 2016r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokole badania trzeźwości będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Opisanym wyżej wyrokiem orzeczono wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, oraz karę grzywny i środki karne opisane w wyroku, w tym świadczenie pieniężne. Wyrok uprawomocnił się w dniu 05.05.2009r.. Środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych został wykonany w dniu 05.05.2010r., zaś kara grzywny – w dniu 15.12.2011r.. Okres próby określony powyższym wyrokiem upłynął z dniem 05.05.2011roku, nie doszło do zarządzenia wykonania kara pozbawienia wolności, która pozostała z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. Mimo powyższych ustaleń, skazanie nie uległo zatarciu w oparciu o treść art. 76 § 1 kk. Zatarciu skazania sprzeciwia się bowiem zaniechanie oskarżonego polegające na nieuiszczeniu świadczenia pieniężnego orzeczonego tymże wyrokiem na rzecz K. (...) w P.. Zatarcie skazania nie może bowiem nastąpić przed wykonaniem, darowaniem, albo przedawnieniem wykonania m.in. środka karnego, a aktualnie kompensacyjnego (art. 76 § 2 kk. Jakkolwiek świadczenie pieniężne orzeczono wobec oskarżonego w 2009r. (05.05.2009r.), to okres przedawnienia jego wykonania jeszcze nie upłynął (art. 103 § 2 kk). W świetle tych rozważań, w dalszym ciągu (tak w dacie czynu, jak i w dacie orzekania w sprawie przedmiotowej) aktualne jest twierdzenie o uprzednim skazaniu P. S. za czyn z art. 178a § 1 kk. Przyjąć zatem należy, że oskarżony swoim zachowaniem z dnia 22.06.2016r. zrealizowała znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Wobec powyższego należało przyjąć, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Na marginesie należy zauważyć, że w karcie karnej oskarżonego figuruje także wyrok Sądu (...) w P. w sprawie (...) z dnia (...) za czyn z art. 178 § 1 kk. Wyrokiem tym także orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, który został wykonany w dniu 27.08.2011r.. Wprawdzie w karcie karnej nie ma stosownej adnotacji, ale sądowi urzędowo wiadomo, iż kara grzywny została umorzona w dniu 15.10.2013r.. Lektura karty karnej dowodzi, że kara pozbawienia wolności pozostała z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. Okres próby określony tym wyrokiem upłynął w dniu 27.08.2011r.. Porównanie wyroków w sprawie (...) oraz (...) Sądu (...) w P. oraz opisów przypisanych czynów, prowadzi do oceny, że w realiach tej sprawy nie zachodzi wypadek opisany w art. 108 kk. Nie ma zatem podstaw do odwoływania się do orzeczenia z dnia (...) w sprawie (...) i przyjęcia także tego skazania za czyn z art. 178a § 1 kk. Omyłkowo sąd nie wyeliminował z opisu czynu twierdzenia zawartego w zarzucie o skazaniu za czyn z art. 178a § 1 kk także za ten czyn.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, czy z art. 178 a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników. Czyn ten cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Oskarżony działał co najwyżej w warunkach art. 31 § 3 kk, stan ograniczonej nieznacznie poczytalności jest efektem stanu upojenia alkoholowego prostego, którego skutki oskarżony mógł przewidzieć. Wnioski te płyną z opinii biegłych psychiatrów. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. W myśl art. 202 § 4 kpk traktuje o poczytalności oskarżonego w chwili czynu i aktualnym stanie jego zdrowia. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu.

Kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność za czyn podobny,
- dwukrotnie przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Ponadto uprzednia karalność (na datę popełnienia czynu w tej sprawie) na karę pozbawienia wolności przekreśla sięgnięcie po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 3 k.k. zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach nieopłaconej pomocy świadczonej oskarżonemu przez obrońcę ustanowionego z urzędu orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt. 3, rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015r., poz. 1801), podwyższając wynagrodzenie o stosowna stawkę podatku Vat.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych. Oskarżony nie pozostaje bez dochodów, ale ich wysokość w konfrontacji z sytuacją osobistą uzasadnia twierdzenie, że uiszczenie kosztów sądowych chociażby w części byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.